

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20715/2023
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Небојша Милошевић, адвокат из ..., против тужене „ОТР Банка Србија“ ад Нови Сад, као правног следбеника „Societe Generale Србија“ ад Београд, коју заступа пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2287/22 од 09.12.2022. године, у седници одржаној дана 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2287/22 од 09.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2287/22 од 09.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 355/21 од 26.05.2021. године, исправљена решењем истог суда од 29.08.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено да је ништава одредба члана 3. тачка 3.5 Обавезних елемената Уговора о кредиту за рефинансирање, ближе означеном у том делу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи исплати износ од 8.850,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.07.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.050,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2287/22 од 09.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке у погледу главног дуга. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезана тужена да тужиљи на износ од 8.850,00 динара плати законску затезну камату почев од 25.03.2021. године до исплате, док је одбијен захтев тужиле за исплату камате на досуђени износ главног потраживања за период од 11.07.2017. године до 24.03.2021.

године. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке тако што је обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 23.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер је одлука у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 22.05.2018. године, допуњеног на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године, а код утврђења да тужиља није била упозната са врстом и висином трошкова кредита у предуговорној фази. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, не указује нужно на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења ништавости одредбе уговора и исплате поднета је 25.03.2021. године. Вредност предмета спора је 8.850,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић